

Offentlig ettersyn: Søknad om endring av akvakulturtillatelse på lokalitet 11433 Finnvika S ved Botnhamn

Uttalelse i forhold til: Utvidelse av anlegg og reduksjon i biomasse Finnvika S

Først av alt vil vi berømme NRS-farming for at de innser at dagens produksjon på denne lokaliteten ikke er miljømessig forsvarlig, og derfor søker om lavere produksjonsvolum. Oppdrett i åpne anlegg er uansett ikke en bærekraftig produksjonsform sett i lys av de store miljøutfordringene i næringen.

Vi oppfordrer Senja til å prioritere arbeid med å kreve null utslipp på sine arealer avsatt til akvakultur for å slippe denne type forurensning

NNV Troms vil herved kommentere det som fremgår av B og C undersøkelsene.

https://www.senja.kommune.no/_f/p1/i3520fdb8-f021-4215-8fc5-094c164a7aad/vedlegg-2a1-101769-01-000-b-undersokelse-finnvika-s-0920pdf.PDF

https://www.senja.kommune.no/_f/p1/i5ab714f0-b6f7-4a60-a290-492a91b874aa/vedlegg-2b-c-asc-nrs-finnvika-sor-101257-01-000pdf.PDF

Påvirkning i selve anlegget

Det har vært en god restitusjon av området står det i punkt 4 (diskusjon) i B-undersøkelsen. I helhetsvurderingen utført av Åkerblå kan man derimot lese at det ble registrert noe mykere, luktende, gass- og slam-inneholdende sediment ved enkelte stasjoner. Kun gravende bunndyr ble funnet ved 14 av 18 stasjoner.

Grunn til ønsket om biomasse reduksjon er som vi ser, at den organiske belastningen på lokaliteten er stor. Organisk belastning ble påvist ved 12 av 18 stasjoner. Denne belastningen var i form av gassbobbler (st. 9, 13, 16), noe til sterk lukt (st. 9, 10, 13, 16), myk til løs konsistens (st. 1, 5-11, 13, 14, 16, 17) og slamdannelse (st. 16). Det ble også registrert fekalier og fôr ved enkelte stasjoner (st. 4-6, 16).

For å kunne fortsette å drifte på denne lokaliteten søkes det om utvidet areal og begrenset biomasse. Realiteten er vel som det framgår av prøveresultatene at området ikke er restituert på tross av brakklegging. De to innerste stasjonene (mot nordøst) har tydeligvis et problem med omdanning av organisk avfall, og burde i det minste gå ut av bruk. Spørsmålet her er vel egentlig om lokasjonen i det hele tatt er egnet til videre drift, da prøvetakingen viste dårligst resultat på prøvestasjon 16, som ligger midt i anlegget.

Påvirkning utenfor anlegget

C-undersøkelsen viser at området rundt anlegget også er påvirket av aktiviteten.

Prøvestasjon 1 og 3 (Figur 1) som ligger på hver sin side av anlegget viser dårlig tilstand for prøvestasjon 1, og moderat tilstand for prøvestasjon 3.

Så kan man jo undre seg på hvorfor prøvestasjon 1 er utelatt fra tabell 1(hovedresultater) og heller ikke i sammendraget på side 2 blir prøvestasjon FIN-1 nevnt.

Slår man derimot opp på tabell 3.1.1.1 vil det framgå at denne prøvestasjonen inneholdt mange individer, men at hele 97,4% av disse var den forurensningsindikerende arten *Capitella Capitata* Kompleks. I en annen klassifisering (AMBI) «Kraftig forurensningstolerant (oppurtunist)»

I tabell 3.4.3.1 kan man se forhøyede verdier av både sink (zn) og kobber (cu). Tilførsel av tungmetaller medfører en risiko for at området med tiden blir permanent forurenset. Kobber brytes ikke ned, og vil derfor akkumuleres i bunnsedimentene. I høye nok konsentrasjoner kan det både føre til skade på følsomme arter, og gi skadelige langtidsvirkninger i vannmiljøet.

Konklusjon

NNV Troms anmoder Senja kommune om å ikke gi videre driftstillatelse på denne lokaliteten, eller sekundært begrense produksjonen til 3600 tonn biomasse. En tillatelse til utvidelse av anlegget må ses på som en premiering for ikke å drive bærekraftig og frarådes. De to innerste oppdrettsmærdene (mot nord-øst), bør uansett bli tatt ut av produksjon.

Senja kommune oppfordres herved til å ta miljømessig ansvar i saken.

For styret i Naturvernforbundet i Troms

Anne-Lise Mortensen

Fylkesleder